

Júlia

Millie Adams

Bombahír

Anna Cleary

Egy pár balettcipő

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátáról vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Millie Adams, 2025 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 843. eredeti címe: *Billionaire's Bride Bargain* (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

• Magyarra fordította: Deák B. Miklós

© Ann Cleary, 2012 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Júlia 844. eredeti címe: *Keeping Her Up All Night* (Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

• Magyarra fordította: Harcsa Henrietta

ISBN 978-615-108-141-9

A Júlia a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Telefon: +36-30-300-9899-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk
www.bookandwalk.hu

Millie Adams

Bombahír

1. FEJEZET

A Pitbull a fedélzeten van!

Auggie gyorsan elküldte a szöveget.

Vaú!

Ez volt Irinka válasza. A többi csevegő résztvevőnek is tetszett.

Auggie a telefonjára nézett, aztán a főnökére és annak jelenlegi partnerére, és visszafojtott egy sóhajt. Nem tudta elítélni a nőket azért, mert Matias tetszik nekik. Ő volt ugyanis a legszebb férfi, akit valaha látott. Magas, széles vállú, fekete hajú és olyan sötét szemű, mint az éjszakai égbolt.

Nem lehet felróni a nőknek, hogy utána epekednek. Matias a felelős a szörnyű viselkedéséért!

Azonban a lány szerény véleménye szerint a média csak adta alá a lovat. „Az aranyifjú Matias Balcazart megint új barátnővel látták!”

Aranyifjú, a francokat! Az a férfi egy pitbull!

Legalábbis ezt a becenevet kapta a csoportos csevegésben, amelynek találóan a Munkatársnök nevet adták.

Szoros együttműködésük révén Irinka, Lynna, Maude és ő gyakorlatilag elválaszthatatlanok voltak. No és a legjobb barátnők. Öt évvel ezelőtt alapították a tanácsadó ügynökségüket – hisz kiváló szervezőtehetséggel és rengeteg elszánt-sággal rendelkeztek. És most már virágzott az üzlet.

Szabadúszók voltak, akik rendkívüli diszkrécióval dolgoztak. A leggazdagbabbaknak segítettek. A személyes ügyek szervezése Irinka specialitása volt, a birtokok felújítása és kezelése Maude reszortja volt. Lynna pedig a legfinomabb csemegékkal látta el őket.

Auggie nem specializálódott annyira, mint barátnői. Jelenleg Matias „stewardessének” szerepét töltötte be. Mivel a férfi a legtöbb idejét magánrepülőgéppel utazgatva töltötte, Auggie gyakorlatilag a titkárnőjeként dolgozott.

Szerencsére a szerződése hamarosan lejár. Az ügynökség munkáját nem lehetett tartósan igénybe venni. Volt egy határ: hat hónap. De a Matiasszal kötött szerződése csak három hónapra szólt.

A lány egyik legnagyobb előnye az volt, hogy képes volt beilleszkedni bármilyen környezetbe. Igazi kaméleon volt. De a pitbull figyelmét azért felkeltette.

A férfi sötét szeme találkozott az övével. Az ég szerelmére, egy nő volt a karján! Ráadásul a pitbull volt a főnöke – még ha csak ideiglenesen is.

És ő átlátott rajta. Talán Auggie volt az egyetlen ember a világon, aki átlátott rajta. Egyszerűen nevetséges, ahogy a média ábrázolta!

Matias Javier Hernandez Balcazar egy gátlástalan spanyol milliárdos fia volt. Olyan férfié, aki nem ismert sem erkölcsöt, sem barátságot, sem jó modort.

Ahhoz, hogy az ember átlásson Matiason, valójában csak néhány dolgot kellett tudnia róla.

Először is, hogy nem hagyta magát irányítani. Azt tette, amit akart, és amikor akarta, ahogyan az egy milliárdoshoz illik. Másodszor, hogy gyűlölte az apját. És ebből a két információból rajzolódott ki az igazi jelleme.

A média úgy ábrázolta őt, mint aki mindent az apja cégénél tanult. Ez azonban tévedés volt. Át akarta venni a családi vállalkozást, és aztán tönkretenni. Auggie teljesen biztos volt benne, hogy pontosan ezt tervezi.

Természetesen mindenki azt hitte, hogy egy napon örökölni fogja az apja vagyónát. Auggie szerint az igazság ennél valamivel bonyolultabb volt. Noha nem ismerte az összes részletet, tudta, hogy Matias egészen más, mint amilyennek látszik.

– Augusta! – mondta most a férfi. Ahogy kimondta a nevét, az már szinte dorombolásnak tűnt. – Hozna nekem és Charmaine-nek egy italt?

– Természetesen. – A lány mosolygott, ahogyan az a munkájához tartozott, és a bárhoz ment.

A munkájához persze az is tartozott, hogy kitalálja, mit szeretne a főnöke és a hölgy. Mosolygott, amikor whiskyt töltött a férfinak, majd Charmaine-nek egy édes koktélt kevert cseresznyével.

Aztán újra eltűnt a háttérben, fogta a telefonját, és begépelte:

Ha még egyszer dicsérő cikket látok erről a fickóról, megütöm az első riportert, aki az utamba kerül!

Lynna azonnal válaszolt.

Ugyan már, ne rontsd el az emberek örömét!

Auggie a szemét forgatta, miközben gépelt.

Nem fogom. Titoktartási szerződést írtam alá. De még soha nem találkoztam senkivel, aki ennyire hamis képet mutatna magáról.

A következő válasz Maude-tól érkezett:

Ezt nem értem. Miért tenné? Általában a milliárdosok, ha szemétládáknak tűnnek, azok is.

Irinka ezt akarta tudni:

Ennyire szörnyű a pasi?

Szörnyű? Nem, ez nem a megfelelő kifejezés, gondolta Auggie, és tovább pötyögött a telefonján.

Nem. De nem az, akinek látszik.

Ebben a pillanatban Charmaine és Matias letették az italukat, és eltűntek a magánrepülőgép hátsó részében található hálószobában.

Auggie-nak különösen nagy örömet okozott, amikor visszakíserte a nőket abba a városba, ahonnan jöttek. Néha a nők maradtak, de soha nem sokáig.

Matiasnak valahogy sikerült az, hogy gátlástalan nőcsábász legyen, mégis mindenki szeresse. Még azok a nők is, akikkel szakított. Senki sem tudta gyűlölni.

Ez azonban Auggie-t még gyanakvóbbá tette. Mintha ez valami varázslat lenne, amit nem tud megfejteni.

Amikor elfogadta az állást, meg volt győződve arról, hogy Matias unalmas ember. Arról volt híres, hogy udvarias, nagylelkű munkaadó volt, aki mindig bőséges borralalót adott.

Auggie felvette a fejhallgatóját, mert nem akarta hallani, mi történik a szomszéd helyiségben.

Egy idő után ránézett az órájára, fülét a hálószoba ajtajára tapasztotta, majd lassan kinyitotta. A párocska félig felöltözve aludt az ágyon. A lány már megtanulta, hogy ne nézze meg alaposan a férfit. Nem az ő dolga. Tőle azt tehet, amit akar. Ő csak azért van itt, hogy végezze a munkáját.

Felvette a nő telefonját az éjjeliszekrényről, és az arca elé tartotta. Amint a telefon feloldódott, megnyitotta a fotó mappát. Nem készített fotókat! Hála istennek!

Auggie mindig törölte az olyan felvételeket a mobiltelefonokról, amelyeken Matias volt látható.

Most nem voltak róla fotók, de egy e-mail felkeltette a figyelmét.

Ha végeztél vele, akkor...

Auggie letette a mobiltelefont, aztán csak ült, és nézte őket. Hirtelen nyugtalanság fogta el. Bár el kell ismernie, hogy ez az e-mail bárkire vonatkozhat.

A munkájának voltak szabályai és határai. Nem avatkozott bele szükségtelenül a nők magánéletébe. Nem nézte át az e-mailjeiket, nem nézte meg az összes fotójukat. Az egyetlen célja az volt, hogy Matias magánélete ne kerüljön fel az internetre.

Bármiről legyen is szó, az nem a te problémád.

Kiosont a szobából. Hálás, hogy ez a munka már majdnem véget ért. Matias sokkal több veszélyt jelentett, mint bármelyik másik megbízója, akinek valaha dolgozott.

Általában szerette a kihívásokat. Tetszett neki, hogy néhány havonta új ügyfelekkel dolgozhatott. Leggyakrabban az volt a feladata, hogy valakit tehermentesítsen, amikor valami miatt megnőtt a munkaterhelése, vagy javítani kellett a hírnevén. Gyakran dolgozott együtt egy PR-ügynökséggel is.

De a Matiaszal való munka stresszel járt. És ő lassanként függővé vált a férfi szépségétől, ami olyan bonyodalmat jelentett, amellyel még soha nem találkozott.

Amikor a repülőgép leszállt Barcelonában, Matias és Charmaine kijöttek a hálószobából. Mindketten kócosak voltak, de elbűvölően festettek.

Auggie azon tűnődött, vajon Matias valaha is megállapodik-e. Úgy tűnt, mintha az örök jelenben élne, de a lány tudta, hogy ez nem igaz. Egy férfi nem véletlenül lesz olyan sikeres, mint ő. Még akkor sem, ha gazdag családból származik. Matias nem az apja pénzét használta, hogy eljusson oda, ahol volt.

A férfi viszont hagyta, hogy az emberek azt higgyék, nem ő a legélesebb kés a fiókban.

És éppen ez volt Auggie számára a leggyanúsabb az egészben.

– Charmaine néhány napig Barcelonában marad, mert szeretné megnézni a céget.

– Ó! – mondta Auggie. – Akkor nem repülök vissza.

Ez furcsának tűnt, és nem tudta, hogy az e-mailnek köze van-e hozzá.

Ha végeztél velem, akkor...

Mi volt még az e-mailben? Most már dühös volt magára, amiért nem olvasta el.

– Biztos benne, hogy a céget akarja megnézni? – kérdezte Auggie.

– Igen. – Matias úgy nézett rá, mintha nehezen fogná fel dolgot.

Érezte, hogy Charmaine is rá néz. Amikor a tekintetük találkozott, Auggie-t egy pillanatra kellemetlen érzés fogta el. Nem tetszett neki a másik nő tekintete. Pedig nem volt bizalmatlan, de ha valakiben nem bízott, annak megvolt az oka. Ez most csak megézés volt, de nem tudta elnyomni.

– Matias, beszélhetnék önnel egy pillanatra? – kérdezte.

– Nem – válaszolta a férfi határozottan. – Élvezze a várost! Csak pár nap múlva lesz szükségem önre.

A lány felhúzta a szemöldökét.

– Tényleg?

Ez egyáltalán nem tetszett neki.

– Igen. Csak három hónapja dolgozik nekem. Maga nélkül is boldogulok.

– Természetesen. – Auggie habozott. – Matias, talán mégis elkísérhetném az irodájába...

– Nem, nem szükséges.

Meg mert volna esküdni rá, hogy Charmaine elégedetten mosolygott, mielőtt elfordult és elhagyta a repülőgépet. Auggie forrt a méregtől.

Nem tudta, mit tehetne Charmaine Matias irodájában, de gyanúsnak tartotta ezt az érdeklődést.

Összepakolta a holmiját, és nézte, ahogy Matias Charmaine-nel együtt beszáll a várakozó limuzinba. Auggie-t egy másik limuzinhoz vezették.

Nem volt boldog, amiért azt mondták neki, nincs rá szükség, főleg azért, mert nem hitte el.

Aggódom a Pitbull miatt!

Lynna azonnal válaszolt.

Miért?

Egy nőt visz az irodájába, és azt mondja, nincs rám szüksége.

Hát, ő csak egy üresfejű szépfű. Csak egy testrészával gondolkodik, és az nem az agya. Talán az asztalán akarja megdugni...

A szállodai szobájában Auggie bekapcsolta a számítógépét. Aztán megnyitotta Matias naptárát, és videócsevegést indított a barátnőivel.

– Barcelonában vagyok.

– Fantasztikusan nézel ki – állapította meg Irinka, aki mint mindig, most is makulátlanul gyönyörű volt.

– Ragyogóan – tette hozzá Maude, akinek az arcán némi sár volt, terepruhát viselt, és kint állt egy mezőn.

– Aggódnak tűnsz – mondta Lynna, aki egy nagy, ipari méretű konyhában tartózkodott.

– Igen, tényleg aggódom. Eltért a forgatókönyvtől, és ez nem tetszik. Örülök, hogy ez az utolsó utam vele. Több női ügyfélre van szükségünk – válaszolta Auggie.

– Én is örülnék több női ügyfélnek – értett vele egyet Irinka. – De a férfiak elsősorban azért alkalmaznak minket, mert látták a fotóinkat. Ráadásul a nőknek sokkal kevesebb problémájuk van a partnereikkel.

A szakítások tető alá hozása volt Irinka specialitása. Mestere volt ennek a műfajnak. A munkája diszkréciót igényelt.

Auggie viszont nem volt alkalmas erre a feladatra. Túl őszinte volt. Már az is eléggé nehezebbre esett, hogy eltitkolja a véleményét az ügyfelek előtt. Ez volt az oka annak is, hogy olyan sok időt töltött a csoportos csevegésben.

Számára Lynna volt a világ legjobb szakácsa. Az ételei varázslatosak voltak.

Maude tündéri lány volt, aki a természetben jobban érezte magát, mint a városban. Az egyetemen egyszer megmentett egy egeret a tudományos laborból, és magával vitte a kollégiumba.

Auggie, Lynna és Maude az egyetem óta barátnők voltak, bár nagyon különböző körülmények közül származtak.

Irinka egy herceg törvénytelen lánya volt. Pletykák keringtek arról, hogy az anyja orosz kém. Szüleitől gazdagságot, jó kapcsolatokat és a titkok iránti vonzódását örökölte.

Maude mindig is kissé kívülálló volt, ezért Auggie közel érezte magát hozzá. Ő maga úgy érezte, mintha egy másik világból származna. Ő volt az amerikai lány a csoportban.

Lynna Walesből származott, de Görögországban nőtt fel jómódú családban, amely mindent elveszített, miközben a lány egyetemre járt. Amikor apja a szörnyű események következtében meghalt, a barátnői mindent megtettek, hogy Lynna mégis befejezhesse a tanulmányait.

Az egyetem után is együtt maradtak, és egyesítették erőiket, hogy megalapítsák saját tanácsadó ügynökségüket. Egyedül is nagyszerűek voltak, de együtt mindent elérhettek. Minden nehézséget leküzdöttek, és sikeressé váltak.

Auggie azonban ebben a pillanatban nem érezte úgy, hogy mindent meg tudna valósítani. A gyanúja nem hagyta nyugodni.

– Mi történt? – kérdezte tőle Maude.

– Én csak... nem is tudom, egyszerűen nem tetszik ez a helyzet.

Másrészt nem az én dolgom, és nem az én problémám.

Visszagondolt arra, hányszor törölte a nők mobiltelefonjairól a Matias meztelen testét ábrázoló képeket.

Mindig kerülte, hogy alaposabban is megnézzze a fotókat.

Nem, Matias biztosan nem volt naiv, de amikor nőkről volt szó, már hozott néhány megkérdőjelezhető döntést.

– Ne gondolj rá többet – mondta neki Lynna. – Te csak az asszisztense vagy, nem az anyukája.

Barátságosan mondta, de szavai mégis megragadtak Auggie fejében.

– Tudom.

– Megint olyan a tekinteted, ami azt sugallja, hogy szerinted ez élet-halál kérdése. De nem az...

– Tudom, hogy nem vagyok az anyukája – szakította félbe Auggie. – És persze hogy nem az én problémám. De ha komoly bajba kerül, miközben neki dolgozom, az nem tenne jót az üzletünknek.

– Mitől félsz? – kérdezte Maude.

– Nem tudom. Csak rossz érzésem van ezzel a nővel kapcsolatban. És az egész helyzettel kapcsolatban.

Nem tudta volna megmondani, miért, de Augusta Fremont évekkal ezelőtt megtanulta, hogy bízson a megérzéseiben.

Másrészt a barátnőinek igazuk van Barcelonában lehet, és nem felelős a megbízója döntéseiért. Nem volt Matias gondviselője.

Szóval elment *paellát* enni. Matias egyedül is boldogul a problémáival!

2. FEJEZET

Amikor másnap reggel fél hatkor csörgött a telefonja, megbánta, hogy tegnap olyan későn feküdt le.

– Halló!

– Augusta Fremonttal beszélek?

Megdörgölte a szemét, és megfordult a nagy ágyban. Ha olyan lenne, mint Matias, keresett volna magának egy férfit. Egy jóképű spanyolt. De ő nem volt olyan, mint Matias, ezért egyedül feküdt az ágyában.

Nem mondta el a vonal másik végén lévő nőnek, hogy mindenki Auggie-nak hívta.

– Szeretne véleményt mondani a Matias Balcazarról lábra kapott híresztelésről, miszerint csaló lenne?

– Tessék?!

– A média ma reggel egy névtelen forrásból úgy értesült, hogy évekig üzleti kémkedést folytatott az apja ellen, és hazugságokra építette a hírnevét.

– Ez hazugság! – Auggie felült, és kisöpörte barna haját az arcából. – Minden valóságot nélkülöz! Csak néhány hónapja dolgozom neki, de biztosíthatom, hogy az apjáról egy szót sem ejt.

– Nos, a bizonyítékok, amelyeket ma reggel faxoltak át nekünk, elég meggyőzőek. A történet megjelenik, függetlenül attól, hogy ön kommentálja-e vagy sem.

– Ennek jogi következményei lesznek! – közölte Auggie, és befejezte a beszélgetést.

Pánikba esett. Nem annyira azért, mert aggódott Matiasért, hanem azért, mert a cége neve összekapcsolódott az övével.

Kikelt az ágyból, és felöltözött. Az ügynökség mindenképpen összefüggésbe hozható a férfival, ha a hír megjelenik az újságokban. Már látta maga előtt a címlapokat!

Azonnal videóhívást kezdeményezett a csoportban.

Irinka épp az ágyban feküdt, de figyelmesen nézett a kamerába. Maude valahol egy vidéki ösvényen járt. Úgy tűnt, egy spánielt sétáltat, de a kamera úgy mozgott, hogy nehéz volt megmondani.

Lynna egy tyúkólban állt.

– Friss tojásokért jöttem – magyarázta.

– Nos, nekem is van egy friss hírem a számotokra. Nagy botrány fog kitörni a Pitbull kapcsán.

– Mi történt? Rajtakapták, hogy a kezét a mézesbödönbe dugta? – Irinka a hátára fordult.

– Nem, rosszabb. Valaki ellopott valamit az irodájából. Charmaine. Legalábbis én biztos vagyok benne, hogy ő volt. Hozzá akart férni az iratokhoz, ezért lefeküdt vele.

– Auggie – mondta Lynna. – Mindannyian tudjuk, hogy néz ki a pasas. Nem nagy áldozat egy nőnek, hogy lefeküdjön vele.

– Rendbe kell hoznom a dolgot. Mít tegyek? – kérdezte Auggie kétségbeesetten.

– Nem vagy a sajtótitkára – hangsúlyozta Irinka. – Az ő dolga, hogy kitaláljon valamit.

– De engem hívtak fel, és megkérdezték, én vagyok-e Augusta Fremont. Mi vagyunk az ügynöksége. Ha a leghíresebb ügyfelünk hatalmas botrányba keveredik, miközben neki dolgozom...

– A sajtótitkárának egyeztetnie kellett volna veled – mondta Maude. Arcát a hideg levegő pirosra festette.

– Igazad van. Magamnak kell rendbe hoznom a dolgot. Egyedül építettük fel a vállalkozásunkat. Túl sok múlik rajta, és nem bízhatok meg egy sajtótitkárban, aki úgy gondolja, jót tesz a főnöke imázsának, ha hülyének állítja be.

– Valószínűleg egyáltalán nem hülye – mondta Maude elgondolkodva. – Csak önző. A túlzott önbizalom még nagy bajba sodorhatja.

– Emlékezz a *Cápa* című filmre – mondta Irinka.

– Nem láttam – válaszolta Auggie. – Ellentétben veled, én nem szeretem a horrorfilmeket.

– Nos – magyarázta Irinka –, amikor a *Cápa* című filmben a hajósok meglátják, milyen nagy a cápa, rájönnek, hogy nagyobb hajóra van szükségük. Érted? Ha kicsi a csónakod, szerezz egy nagyobbat.

– Nem értem, pontosan mire gondolsz – mondta Auggie.

– Ha van egy bombahír, akkor gondoskodj egy még nagyobbról.

– Először beszélnem kell vele, és ki kell derítenem, mi a helyzet. Tudnom kell, van-e valami alapja a pletykának. Ha nem igaz, akkor felléphetünk ellene.

Irinka nevetett, és felült az ágyban.

– Tényleg ennyire naiv vagy, Auggie? A hazugságokat nem lehet igazsággal eloszlatni. Van egy pont, ahol az igazság már nem számít. Az emberek nem az igazságot akarják, hanem egy izgalmas sztorit. És tényleg fantasztikus sztori, hogy csalással érte el a sikereit.

– Nincsenek ellenségei. Mindenki szereti.

– Több nővel feküdt le, mint amennyit a legtöbb férfi valaha is ismert – ragaszkodott a véleményéhez Irinka. – Gazdag, jóképű, és az emberek imádják nézni, ahogy egy ilyen férfi elbukik. Hidd el nekem!

– Gondolod, hogy a közvélemény ellene fordul?

– Meg vagyok győződve róla – mondta Irinka.

– Oké – mondta Auggie. – Majd értesítelek titeket. Most meg kell találnom Matiaszt... bárhol legyen is.

– Sok szerencsét! – mondta Lynna.

– Mindannyiunknak szükségünk van rá – felelte Auggie, és letette a telefont.

Mély levegőt vett, és megnézte magát a tükörben. Voltak dolgok, amelyeket most meg kell tennie. Nagyon fontos dolgok.

Elindult Barcelonán át a férfi lakásához. A taxival való utazás alatt egyre nőtt a nyugtalansága. Remélhetőleg hamarosan véget ér ez a megbízatás. Az egész kész rémálommá vált.

Amint megtalálja Matiaszt, egyértelműen megmondja neki, mit gondol erről, és nem fog kesztyűs kézzel bánni vele. A repülőtéren megpróbálta figyelmeztetni, de ő nem hallgatott rá!

A háza előtt kiszállt a taxiból, és odament a kovácsoltvas kapuhoz, amely mögött kanyargós feljáró húzódott. Dühösen megnyomta a kaputelefon gombját.

– Helló, Augusta Fremont jött Mr. Balcazarhoz.

Nem számított rá, hogy Matias maga veszi fel a kaputelefont.

– Természetesen, jöjjön be, Augusta.

Amikor a kapu kinyílt, felment a meredek felhajtón a legfényűzőbb *haciendá*hoz, amit valaha látott. A vörös cseréptető csillogott a kora reggeli napfényben.

De Auggie nem vette észre a szépségét. Még soha nem volt ilyen dühös. A bejárati ajtónak támaszkodott, és próbált mély levegőt venni. Amikor az ajtó kinyílt, majdnem beesett a házba, egyenesen Matias erős karjába.

– Nagy bajban van! – szögezte le köszönés helyett.

A férfi sötét szemöldöke megemelkedett. –

Tényleg? Nem látok sehol bajt.

– Persze hogy nem. Mert még nem nyomtatták ki. Tegnap elvitte Charmaine-t a céghez, igaz?

– Meg akarta nézni az irodámat.

Auggie gúnyosan felnevetett.

– Valami terhelő információt akart szerezni önről. Ebben biztos vagyok. Láttam egy e-mailt a telefonján...

– A telefonján?

– Mindig ellenőrzöm a hölgyek mobiltelefonját, Matias – mondta anélkül, hogy elfordította volna a tekintetét. – Hogy vannak-e magáról meztelen fotók.

A férfi döbbsentnek tűnt, de a lányt nem érdekelte. Abban a pillanatban semmit sem veszíthetett.

– Ma reggel felhívott egy újságíró. Azt állítja, hogy bizonyítékuk van arra, hogy ön ipari kémkedést folytatott. Az apja cégénél.

Ebben a pillanatban eltűnt a mosoly a férfi arcáról.

– Micsoda?

– Nem tudom, pontosan miről van szó. Nem vagyok szakértő az ipari kémkedés terén, de... nos, tudom, hogy ez nagyon komoly ügy.

– Nem loptam el semmit az apámtól. – Matias hangja kemény lett.

– Nos, a sajtó nyilvánvalóan ezt hiszi. Mint mondtam, állítólag bizonyítékaik is vannak.

– Honnan vette, hogy Charmaine volt az?

– Amikor a telefonján fotókat kerestem magáról, felvillant egy e-mail eleje. Így szólt: „Ha végeztél velem, akkor...” A többi nem olvastam el, mert nem tartozik a feladatkörömbe. De amikor azt mondta, hogy magával viszi a céghez, az felkeltette a gyanúmat. Megpróbáltam beszélni önnel, de nem akart.

– Nem – mondta a férfi. – Nem akartam, de csak mert nem említette, hogy aggódik.

– Nem tudtam, mit tervez az a nő, ha egyáltalán tervezett valamit. És azt sem, mit találhat az irodájában, Matias.

Az, hogy a férfi esetleg ipari kémkedést folytatott, problémát jelent. De nem erkölcsi okokból érdekelte, hogy Matias bűnös-e.

– Miért érdekli ez magát? – kérdezte a férfi váratlanul.

– Hogy érti, hogy miért érdekel?

– A szerződése jövő héten lejár.

– Pontosan. És ha egy botrány kellős közepén hagyom itt, az rossz fényt vet rám és az ügynökségemre is.

Ellentétben velem, ő nem volt milliárdos.

– Egy pillanatra azt hittem, hogy érdekli, mi lesz velem.

A lány mobiltelefonja rezegni kezdett, és ő kivette a zsebéből.

Megtaláltad a Pitbullt?

Auggie gyorsan elrakta a készüléket.

A férfi azonban megláthatta, mert felhúzta a szemöldökét.

– A Pitbull?

– Mi... mindig diszkrétek vagyunk, ezért van kódneve, amikor a kollégáimmal lépek kapcsolatba.

– Azért hívnak Pitbullnak, mert veszélyesnek tartanak?

Nos, a szerződése már csak egy hétig érvényes. A lánynak nem volt oka rá, hogy ne mondja el, mit gondol.